

The Year of Three

Ferdinando Frega

GILLETTE: ANUL CIFREI TREI — ACTUL 3

Vine momentul să examinăm dosarele şi să hotărâm cine este promovat dintre noii agenţi comerciali. În timp ce toată lumea se grăbește să pună mâna pe dosare, eu iau doar patru şi încep să citesc.

Nu era mare lucru în ele — mai degrabă un jurnal lejer decât nişte referinţe adevărate. Dar asta era Italia, şi era în regulă.

M-am oprit asupra câtorva poveşti care merită spuse.

Primul era domnul Carta, care pretindea că are un mandat de la o firmă care producea hârtie igienică şi inventase un mod nou de a o vinde. Intra la clienţi deja fideli mărcilor de top, iar când îi venea rândul, îşi spunea replica: să vinzi hârtie igienică e uşor — trebuie doar să ştii unde e fundul şi unde e toaleta.

Apoi spunea: ăsta e fundul, aia e toaleta, luaţi hârtia? Toată lumea râdea.

Am fost luat prin surprindere. A trebuit să-l promovez, în râsetele tuturor.

Urma domnul Prinzi Giovanni, care vânduse — cu camionul — înălbitor făcut în casă, fiert într-un râu de lângă Cosenza împreună cu socrul lui, fără licenţă, fără nicio reglementare. Umplea cisternele cu apă de râu, adăuga solvent, şi acela era produsul. Apoi intra în băcănii îmbrăcat la costum şi cravată, pentru credibilitate, şi anunţa:

Bună dimineaţa, doamnă, sunt PRINZVANNI de la PRINZVANNI & COMPANY, o multinaţională care vinde HIPOCLORIT DE SODIU în toată lumea la un preţ excelent — vă pot lăsa o mostră?

Negustoreasa, speriată, întreba: scuzaţi, ce produs e ăsta?

Iar el răspundea: ÎNĂLBITOR.

A fost promovat şi el.

Au trecut treizeci şi trei de ani şi încă mă întreb cât de buni erau de fapt aceşti doi vânzători — mai ales al doilea, care a reuşit cumva s-o cucerească şi pe mama mea, doamna Gillette.

Ferdinando